

Samarbete mellan Kuba och Sverige, eller?

Eva Björklund 2017-02-24

Kuba och Sverige har som bekant undertecknat en "Avsiktsförklaring" för att upprätta ett "ramverk för samarbete och bilaterala politiska överläggningar". Där står att båda parter är överens om "att samarbetet ska ske på grundval av ömsesidighet, ömsesidig nytta och respekt för folkrättens principer, FN-stadgan, FN-deklarationen om Mänskliga rättigheter, Wiendeklarationen och handlingsplanen".

Och att "syftet med samarbetet är att främja en djupare dialog mellan de två länderna och deras folk, med sikte på att stödja varandras utveckling och komplettera varandra på områden av ömsesidigt intresse".

"Samarbetet ska fokusera på de områden som är av största ömsesidiga intresse, utifrån varje stats egna prioriteringar och i enlighet med Kubas och Sveriges lagstiftning. Det ska prioritera områden som: ekonomi, näringsliv och investeringar, högre utbildning och forskning, miljö och klimatförändringar, katastrof- och riskhantering, kultur, mänskliga rättigheter, genus- och Lgtb-frågor."

"Syftet med de politiska överläggningar är att främja ömsesidigt förtroende genom utbyte av synpunkter och identifiering av samsarbetsområden och ämnen inom den globala, multilaterala dagordningen, innefattande fred och säkerhet, mänskliga rättigheter, nedrustning och ickespridning samt klimatförändringarna."

Det låter ju jättebra! Ömsesidighet och respekt, våra båda länder skulle kunna ha stor nytta av ett ömsesidigt samarbete och förståelse. Men det är de vackra orden. Sedan går uppdraget till SIDA att utarbeta strategin, riktlinjerna för ett anslag på 90 miljoner kronor fram till 2020. "Nya svenska pengar för mer demokrati i Kuba" som Sveriges Radio sammanfattade regeringsbeslutet. Och som SIDA drar upp riktlinjerna för i sin Strategi.

SIDAS "Strategi för Sveriges utvecklingssamarbete med Kuba 2016–2020:

"Svenskt utvecklingssamarbete med Kuba inom ramen för denna strategi syftar till att stödja den pågående moderniseringen av landet och värna respekten för mänskliga rättigheter. [...]

Det Sidas insatser inom ramen för strategin förväntas bidra till har inget med ömsesidigt samarbete att göra utan att *SIDA ska lära Kuba demokrati och jämställdhet samt ökad respekt för mänskliga rättigheter:*

- Stärkt kapacitet i det civila samhället och ett *mer gynnsamt samhällsklimat för det civila samhällets organisationer.*
- Värnande av och ökad kunskap om mänskliga rättigheter och jämställdhet, inklusive hbtq-rättigheter och rättsstatens principer hos offentliga institutioner och det civila samhället. Förbättrade möjligheter och verktyg för fattiga människor att kunna förbättra sina levnadsvillkor
- Bidra till förbättrade förutsättningar vad avser hållbar ekonomi och samhällsstyrning."

Sida verkar inte ha läst Avsiktsförklaringen, eller är inte överens utan fastställer sin egen dagordning, utgående från att Sverige har mycket att lära Kuba, men inget att dra lärdom av. SIDA:s ”Strategi” är i princip kopierad på USA:s för att införliva Kuba i den sanna demokratin: kapitalism och flerpartisystem som befäster systemet.

SIDA tolkar Avsiktsförklaringen som ett frikort för att fortsätta att stödja undergrävande verksamhet i Kuba (som pågått hela tiden” i samarbete med USA- eller EU-finansierade så kallade NGOer, dvs ”icke regeringsanknutna organisationer”, dock inte oknutna när det gäller utländska regeringars ekonomiska bidrag.

Nu filar de svenska demokratifrämjande NGOerna på sina ansökningar för att lära ut ”mänskliga rättigheter och demokrati” till okunniga kubaner. Läkarförbundet är bara en i raden.